

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 284

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
153. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”	5–15
ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
18/453. — Hotărâre privind prelungirea perioadei de valabilitate a vizei aferente anului 2017 până la data de 20 aprilie 2018	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 10**

din 18 ianuarie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petru Daniel Pitcovici în Dosarul nr. 2.794/3/2017 (nr. 2.794/3/2017/a3, nr. 2.794/3/2017/a4) al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.639D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar. Depune la dosar un memoriu prin care solicită ca instanța de control constituțional să dispună îndreptarea legii și punerea ei în concordanță cu litera și spiritul prevederilor Constituției, în vederea respectării libertăților individuale ale persoanei.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că sintagma „*indicii temeinate*” nu are legătură cu obiectul cauzei în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. În acest sens reține că legiuitorul a prevăzut alternativ existența, în art. 202 din Codul de procedură penală, unor „*indicii temeinate*” sau a unor probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune, însă sintagma referitoare la „*indicii temeinate*” este incidentă exclusiv în ipoteza dispunerii măsurii preventive a reținerii. Pentru toate celelalte măsuri preventive restrictive sau privative de libertate este necesară existența unor probe. Aceasta în condițiile în care, în concepția noului Cod de procedură penală, măsurile restrictive, respectiv privative de libertate se pot dispune exclusiv față de inculpat. Or, pentru a se dobândi calitatea de inculpat, trebuie pusă în mișcare acțiunea penală, iar, din dispozițiile art. 15 coroborat cu art. 309 din Codul de procedură penală, rezultă că acest demers poate avea loc exclusiv atunci când există probe și nu doar „*indicii temeinate*” cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Chiar art. 218—223 din Codul de procedură penală, care reglementează arestul la domiciliu și care fac referire la art. 223 din Codul de procedură penală, folosesc exclusiv noțiunea de inculpat, ceea ce presupune punerea în mișcare a acțiunii penale, respectiv existența probelor și nu a „*indiciilor temeinate*”. Cât privește sintagma „*suspiciune rezonabilă*” reține că aceasta nu este definită de Codul de procedură penală, însă a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate și, în acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 21 martie 2017. Reține că jurisprudența și doctrina au arătat că pentru lămurirea acestei sintagme trebuie avută în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Așadar, rezultă că, pe calea unei jurisprudențe prolifică, a instanței europene și a instanței

naționale de control constituțional, s-a lămurit înțelesul acestei sintagme, respectiv existența unor probe din care să rezulte date/informații menite să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca persoana respectivă să fi săvârșit o infracțiune. Aceste probe, însă, nu trebuie să aibă aceeași valoare probantă ca aceea cerută pentru pronunțarea unei soluții de condamnare. Standardul probei în această materie este diferit, dar acest lucru nu permite lipsa unei verificări factuale realizată de către judecător din care să rezulte probabilitatea ca persoana să fi săvârșit o infracțiune. Aceasta nu are semnificația unei antepuneri a judecătorului ori a încălcării prezumției de nevinovăție, atât timp cât judecătorul de drepturi și libertăți nu poate fi judecător în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.794/3/2017 (nr. 2.794/3/2017/a3, nr. 2.794/3/2017/a4), **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Petru Daniel Pitcovici în soluționarea cauzei penale în care autorul excepției a fost trimis în judecată, în stare de arest la domiciliu, pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizare a făptuitorului. În cauză, autorul excepției a formulat cerere de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că sintagmele „*indicii temeinate*” și „*suspiciune rezonabilă*”, din cuprinsul art. 202 din Codul de procedură penală, contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât nu sunt definite de legea penală, prin aceasta fiind adusă atingere și prezumției de nevinovăție.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile art. 202 din Codul de procedură penală nefiind contrare prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în condițiile în care sintagmele „*indicii temeinate*” și „*suspiciune rezonabilă*” îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, având în vedere și faptul că măsurile preventive au ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, nefiind necesar ca, la momentul dispunerii sau menținerii acestora, să existe probe certe de vinovăție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestei soluții reține că autorul critică lipsa de claritate a sintagmelor „*indicii temeinate*” și „*suspiciune rezonabilă*”, ce se regăsesc în primul alineat al art. 202 din Codul de procedură penală. În aceste condiții apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală. Reține că sintagmele criticate pentru neconstituționalitate nu pot fi interpretate izolat una de cealaltă, ci numai împreună și circumstanțiat contextului în care sunt folosite. Sintagma „*indicii temeinate*” nu constituie o noutate în legea procesual penală română, fiind folosită în art. 143 din Codul de procedură penală din 1968, în reglementarea

condițiilor reținerii, fiind chiar definită în alin. (3), anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 356/2006, după cum urmează „Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta”. De asemenea arată că în doctrina de specialitate indiciul a fost explicat ca reprezentând „o faptă, împrejurare, situație care, luată în sine, nu are valoare probatorie, constituind numai temeiul unor bănuieli susceptibile de a orienta activitatea judiciară, dar care, atunci când se încadrează într-un sistem de elemente în perfectă concordanță între ele, precum și în raport cu probele existente în cauză, poate servi la cunoașterea adevărului într-o cauză penală”. Apreciază că, deși sintagma „*suspiciune rezonabilă*” nu este definită de Codul de procedură penală, sensul său se determină prin raportare la înțelesul comun al cuvintelor ce o compun, fiind acela de „presupunere, bănuială bazată pe rațiune, pe judecată”. Totodată, reține că instanța de la Strasbourg, în jurisprudența sa, a reținut că prin „existența unei suspiciuni rezonabile” se înțelege „existența unor date sau informații de natură să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca o persoană să fi săvârșit o infracțiune”. Invocă Hotărârea din 30 august 1990, pronunțată în Cauza *Fox, Campbell și Hartley împotriva Regatului Unit*, paragraful 32. În același mod, instanța europeană a reținut că este atribuția judecătoreștii să stabilească gradul de rezonabilitate al suspiciunii, în funcție de circumstanțele cauzei și că nu se poate pune în discuție o simplă suspiciune sau o suspiciune bazată exclusiv pe buna-credință, ci o suspiciune rezonabilă ce presupune un test obiectiv (Hotărârea din 19 mai 2004, pronunțată în Cauza *Gusinskiy împotriva Rusiei*, paragraful 53).

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 202 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Invocă, în acest sens, considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 489 din 30 iunie 2016 și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la materia clarității și previzibilității unui text de lege. Reține că toate condițiile prevăzute de art. 202 din Codul de procedură penală sunt apreciate de către organele judiciare competente, în funcție de probatoriul existent, iar împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive pot fi exercitate căile de atac, în conformitate cu art. 204 din Codul de procedură penală.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Avocatului Poporului și Guvernului, memoriul depus la dosar, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 202 din Codul de procedură penală. Examinând susținerile autorului excepției, cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.*”

14. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 185 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, paragraful 19, și nr. 381 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2016, că nu există o definiție legală a noțiunii de „*suspiciune rezonabilă*”. Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a explicat, în jurisprudența sa, la care face trimitere și jurisprudența Curții Constituționale a României, sensul sintagmei criticate, care, de altfel, este analizată și explicată și în doctrina românească.

16. Astfel, prin Hotărârea din 22 mai 2014, pronunțată în Cauza *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului*, paragraful 88, și Hotărârea din 30 august 1990, pronunțată în Cauza *Fox, Campbell și Hartley împotriva Regatului Unit*, paragraful 32, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că existența unor „*suspiciuni rezonabile*” că a fost comisă o infracțiune presupune fapte sau informații capabile să convingă un observator obiectiv că persoana urmărită sau judecată penal poate să fi comis infracțiunea, dar că ceea ce poate fi considerat „*rezonabil*” depinde de aspectele cauzei. Această abordare constituie, de fapt, o aplicare a dispozițiilor art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenție, care admit că o persoană poate fi privată de libertate atunci când există motive verosimile că aceasta a săvârșit o infracțiune.

17. Referitor la semnificația sintagmei criticate, Curtea Constituțională a constatat, totodată, în Decizia nr. 185 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 5 iulie 2017, paragrafele 19, 20, că noțiunea de „*suspiciune rezonabilă*” trebuie analizată în strânsă corelație cu cea de „*bănuială rezonabilă*”, întrucât măsurile preventive, mai puțin reținerea, pot fi dispuse numai față de suspect sau față de inculpat. În acest sens, conform dispozițiilor art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală, dobândirea calității de suspect este condiționată de normele procesual penale, de un anumit nivel al probațiunii, acela al existenței unei bănuieli rezonabile că persoana în cauză a săvârșit fapta care face obiectul urmăririi penale. De asemenea, dobândirea calității de inculpat este condiționată, conform art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, de existența unor probe din care să rezulte că infracțiunea pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală a fost săvârșită de respectiva persoană.

În mod evident, bănuiala rezonabilă formată pe baza unor astfel de probe nu trebuie să aibă aceeași forță cu cea care determină condamnarea. Spre deosebire de probele care stau la baza unei condamnări, care trebuie să fie de necombătut și din care trebuie să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluzia săvârșirii de către inculpat a infracțiunii pentru care este judecat, standardul de probațiune necesar dobândirii calităților procesuale mai sus menționate și dispunerii măsurilor preventive este cel al capacității de a determina formarea unei bănuieli sau a unei „*suspiciuni*”. Aceasta din urmă trebuie să fie însă „*rezonabilă*”. Cum noțiunea de „*rezonabil*” nu beneficiază de o definiție specifică dreptului penal sau celui procesual penal, Curtea a reținut că legiuitorul a avut în vedere sensul comun, propriu al termenului. Prin urmare, sensul sintagmei „*suspiciune rezonabilă*” semnifică existența unor probe pe baza cărora, recurgând la un raționament echilibrat, firesc, lipsit de exagerări, să poată fi desprinsă concluzia plauzibilă că suspectul sau inculpatul a săvârșit o infracțiune.

18. Având în vedere aceste considerente, Curtea a reținut că atât destinatarii legii procesual penale, cât și organele chemate să o aplice pot determina sensul noțiunii de „*suspiciune rezonabilă*”, sintagmă al cărei conținut concret va fi stabilit, conform celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de Curtea Constituțională, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.

19. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că expresia criticată îndeplinește cerințele de claritate, precizie și previzibilitate specifice standardului calității legii, impus de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Referitor la respectarea exigențelor prevederilor constituționale anterior menționate,

Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 259 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 17 august 2016, paragrafele 17 și 18). Totodată, Curtea, având în vedere principiul generalității legilor, a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii.

20. Așadar, deși Codul de procedură penală nu definește noțiunile de „suspiciune rezonabilă”, respectiv „indicii temeinice”, acestea semnifică o puternică credință a organului judiciar că suspectul sau inculpatul a săvârșit faptele ce fac obiectul urmăririi penale sau al cercetării judecătorești.

21. De altfel, Codul de procedură penală din 1968 definea, în art. 68¹, noțiunea de „indicii temeinice” astfel: „Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.” Totodată, potrivit art. 143 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală din 1968, „Măsura reținerii poate fi luată de organul de cercetare penală față de învinuit, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.” Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, dezvoltată cu privire la dispozițiile precitate, că termenul „indicii temeinice” are semnificația de simple presupuneri, determinate de aparențe mai mult sau mai puțin grăitoare, că indicii temeinice există atunci când din examinarea unor date existente în cauză se desprinde presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta pentru care este urmărită și că măsura reținerii se ia în condițiile prevăzute în art. 143. Curtea a constatat că termenul de „indicii temeinice” semnifică faptul că din datele existente s-ar putea presupune că persoana în cauză a săvârșit cu adevărat fapta.

22. Referitor la invocarea prezumției de nevinovăție, potrivit art. 23 alin. (11) din Constituție, „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”, iar, potrivit art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”. Din economia celor două texte rezultă că principiul prezumției de nevinovăție presupune că, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată. Astfel, principiul prezumției de

nevinovăție tinde a proteja o persoană învinuită de săvârșirea unei fapte penale împotriva unui verdict de culpabilitate ce nu a fost stabilit în mod legal, scopul esențial al prezumției fiind acela de a împiedica orice autoritate națională în emiterea unor opinii conform cărora reclamantul ar fi vinovat înainte ca acesta să fie condamnat potrivit legii (Hotărârea din 10 februarie 1995, pronunțată în Cauza *Allenet de Ribemont împotriva Franței*, paragraful 35; Hotărârea din 4 martie 2008, pronunțată în Cauza *Samoilă și Cionca împotriva României*, paragraful 91).

23. Cu toate acestea, instanța de control constituțional a apreciat în Decizia nr. 185 din 29 martie 2016, precitată, paragrafele 21, 22 — considerente preluate și în Decizia nr. 381 din 7 iunie 2016, precitată, paragrafele 23, 24 — că prezumția de nevinovăție nu înseamnă că pe parcursul procesului penal nu ar putea fi luate măsuri procesuale împotriva celui cercetat, inclusiv măsuri privative de libertate. În acest sens, pronunțându-se asupra constituționalității unor dispoziții din Codul de procedură penală din 1968, instanța de contencios constituțional a statuat că, reglementând cazurile în care poate fi luată măsura arestării preventive, legea nu îl consideră pe inculpat deja vinovat de săvârșirea infracțiunii — lucru ce nu este posibil de stabilit decât prin hotărârea judecătorească de condamnare rămasă definitivă —, ci prevede numai condițiile pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, esențialmente diferite de privarea de libertate în executarea unei pedepse definitiv aplicate. Măsura arestării preventive constituie o restrângere provizorie a libertății persoanei, permisă de Constituție, prin art. 53, în scopul bunei desfășurări a instrucției penale, iar condiția ca fapta să fie prevăzută de legea penală reprezintă tocmai o garanție împotriva luării arbitrare a acestor măsuri.

24. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că motivarea pentru luarea măsurilor preventive trebuie să fie făcută în așa fel încât să nu lase de înțeles persoanei vizate sau unui terț că judecătorul are certitudinea vinovăției celui aflat încă în cursul procesului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că trebuie făcută o distincție între hotărârile care reflectă sentimentul vinovăției persoanei acuzate și cele care se limitează să descrie o stare de suspiciune. Primele încalcă prezumția de vinovăție, în timp ce ultimele au fost considerate conforme spiritului art. 6 din Convenție (Hotărârea din 26 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Gerard Bernard împotriva Franței*, paragraful 51). De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica o influență asupra deciziei finale, ceea ce interesează fiind ca această apreciere finală să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45).

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petru Daniel Pitcovici în Dosarul nr. 2.794/3/2017 (nr. 2.794/3/2017/a3, nr. 2.794/3/2017/a4) al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof.univ.dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” reglementează modalitatea de stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete, precum și a condițiilor de acordare a

sporurilor pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — În aplicarea prevederilor art. 2 și 4 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii principali de credite iau măsurile necesare pentru conformarea prevederilor, astfel încât suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite, să nu depășească 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

p. Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa,

secretar de stat

p. Ministrul transporturilor,

Mircea Florin Biban,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 martie 2018.

Nr. 153.

REGULAMENT-CADRU

**privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal,
a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017
privind salarizarea personalului plătit din traduceri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia,
pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”**

Art. 1. — (1) Prezentul regulament-cadru se aplică unităților sanitare și instituțiilor publice din rețeaua Ministerului Sănătății, direcțiilor de sănătate publică, unităților sanitare din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, serviciilor/personalului medical din cabinetele medicale din structurile teritoriale de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, unităților de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciilor sociale cu sau fără cazare, unităților de asistență medico-socială, precum și unităților și structurilor sanitare al căror management a fost transferat către autoritățile administrației publice locale, creșe.

(2) Sporurile prevăzute în prezentul regulament-cadru constituie o formă de diferențiere a salarizării personalului în funcție de condițiile specifice de desfășurare a activității.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament-cadru, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *spor pentru condiții de muncă* — compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase sau vătămătoare, în unități cu specific deosebit, în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare, altitudine sau căi de acces dificile;

b) *condiții normale de muncă* — totalitatea situațiilor în care personalul își desfășoară activitatea, fără ca mediul de muncă și igiena să poată determina consecințe asupra securității și sănătății în muncă a acestuia;

c) *condiții de muncă deosebit de periculoase* — totalitatea condițiilor de muncă care pot produce îmbolnăviri ale lucrătorilor prin expunere la agenți biologici, substanțe chimice periculoase, suprasolicitare neuropsihică deosebită și unde riscul este prezent, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, cum sunt:

- (i) transmitere aerogenă, expunere biologică: TBC, HIV SIDA sau virusuri hepatită B, C, D;
- (ii) agresare din partea unor bolnavi psihici;
- (iii) risc de contagiune ridicat sau a unei eventuale infecții accidentale determinate de participarea în campanii de prevenire și combatere de epidemii deosebit de grave;
- (iv) servicii sociale pentru copii care săvârșesc fapte penale și nu răspund penal;

d) *condiții de muncă periculoase* — condiții de muncă unde cu toate măsurile privind securitatea și sănătatea în muncă pot să apară evenimente, în sensul legislației de securitate și sănătate în muncă, care pot afecta sănătatea și integritatea fizică și psihică a personalului;

e) *condiții de muncă vătămătoare* — condiții de muncă unde sunt înregistrate depășiri ale noxelor fizice, chimice, fizico-chimice sau biologice, care determină suprasolicitarea unor funcții sau sisteme ale organismului;

f) *condiții de muncă periculoase sau vătămătoare* — condiții de muncă care îndeplinesc elemente din ambele categorii, periculoase sau vătămătoare;

g) *condiții de muncă deosebite cum ar fi stres sau risc* sunt acele locuri de muncă cu suprasolicitare fizică sau psihică determinată de responsabilitatea crescută a muncii, necesitatea luării unor decizii de intervenție rapidă și eficiență, ortostatism prelungit sau efort fizic care pot duce la uzura prematură a organismului, condiții nefavorabile de climat;

h) *condiții grele de muncă* — existența unor condiții de muncă ce implică un efort fizic mare în condiții de muncă nefavorabile: activitate în mine, platforme maritime de foraj;

i) *condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare* — totalitatea situațiilor în care personalul își desfășoară activitatea în localități amplasate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu dificultate.

Art. 3. — Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului sunt prevăzute în anexele nr. 1—9 la prezentul regulament-cadru, după cum urmează:

a) anexa nr. 1, pentru activitatea desfășurată în condiții periculoase, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

b) anexa nr. 2, pentru condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

c) anexa nr. 3, pentru condiții periculoase sau vătămătoare conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. c) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

d) anexa nr. 4, pentru condiții grele de muncă, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

e) anexa nr. 5, pentru condiții periculoase, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. e) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

f) anexa nr. 6, pentru unități sanitare cu specific deosebit stabilite de Ministerul Sănătății, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. f) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

g) anexa nr. 7, pentru personalul care lucrează în unități sanitare aflate în localități izolate situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. g) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

h) anexa nr. 8, pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

i) anexa nr. 9, pentru personalul care lucrează în unități de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare, conform prevederilor art. 14 de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Sporurile prevăzute în anexele nr. 1—6 și 8 nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

(2) Sporurile prevăzute în anexa nr. 9 la pct. IV și V, pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale cu sau fără cazare nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

Art. 5. — (1) Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii:

a) înregistrarea de îmbolnăviri profesionale și boli legate de profesie ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b) existența indicilor de morbiditate în raport cu riscurile de la locul de muncă;

c) înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă;

d) riscul de îmbolnăvire și accidentare determinat de depășiri ale noxelor profesionale, fizice, chimice, fizico-chimice, biologice, suprasolicitarea unor funcții și sisteme ale organismului.

(2) Perioada de referință în funcție de care se face evaluarea criteriilor nominalizate la alin. (1) este de 10 ani.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) nu se aplică în cazul unităților nou-înființate pentru care evaluarea criteriilor se face de la momentul înființării.

(4) Legătura între existența unor indici de morbiditate și noxele identificate la locul de muncă este cea de cauză-efect, respectiv noxa identificată la locul de muncă este agentul cauzal sau favorizant în apariția afecțiunilor medicale înregistrate la acel loc de muncă.

(5) Criteriile nominalizate la alin. (1) nu trebuie să fie îndeplinite cumulativ.

(6) Pentru eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare este necesar a fi îndeplinit cel puțin un criteriu.

(7) Buletinele de determinare sau, după caz, expertizare se eliberează de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale, din rețelele instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională, din rețeaua Ministerului Afacerilor Interne și unitățile din sistemul penitenciar buletinele de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă se eliberează după cum urmează:

a) pentru unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul Centrului de medicină preventivă al acestui minister, în prezența responsabilului cu securitatea și sănătatea în muncă din unitate care certifică îndeplinirea tuturor normelor de protecție a muncii la momentul expertizării și faptul că se lucrează în condiții normale de lucru;

b) pentru unitățile sanitare din rețelele instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul acestor instituții;

c) pentru unitățile din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne și unitățile din sistemul penitenciar se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul acestei

instituții sau de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică sau de alte structuri abilitate în acest sens, în prezența lucrătorilor desemnați cu activitățile de prevenire a riscurilor profesionale și protecție a lucrătorilor la locul de muncă din unitatea respectivă, și se comunică structurii de inspecția muncii competente din Ministerul Afacerilor Interne sau structurii responsabile din sistemul penitenciar, care analizează măsurile propuse și/sau implementate pentru normalizarea condițiilor de muncă.

(9) Buletinele de determinare sau, după caz expertizare sunt valabile atât timp cât nu intervin modificări în condițiile de muncă inițial expertizate fără a depăși un interval de maximum 3 ani.

(10) Buletinele de determinare sau, după caz expertizare a locurilor de muncă se eliberează pe perioadă nedeterminată pentru acele locuri de muncă unde riscurile nu pot fi înlăturate, respectiv boli infecțioase, TBC, SIDA, anatomie patologică, medicină legală, psihiatrie, neuromotorie, neuropsihomotorie etc.

(11) Expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite.

Art. 6. — La stabilirea concretă a cotelor de spor în cadrul procentelor aprobate prin prezentul regulament-cadru se vor avea în vedere următoarele criterii:

a) riscul de îmbolnăvire și de accidentare;

b) solicitarea nervoasă;

c) indicii de morbiditate.

Art. 7. — Încadrarea locului de muncă în una dintre categoriile prevăzute în anexe, respectiv periculoase, vătămătoare, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase și vătămătoare, condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, unități sanitare cu specific deosebit, sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare, altitudine sau căi de acces dificile, se face având în vedere următorii factori:

a) natura factorilor nocivi — fizici, chimici sau biologici — și mecanismul de acțiune a acestora asupra organismului;

b) intensitatea de acțiune a factorilor nocivi sau asocierea acestor factori;

c) durata de expunere la acțiunea factorilor nocivi;

d) existența unor condiții de muncă ce implică un efort fizic mare, în condiții nefavorabile de microclimat, zgomot intens sau vibrații;

e) existența unor condiții de muncă ce implică o suprasolicitare nervoasă, determinată de un risc de accidentare sau de îmbolnăvire;

f) structura și nivelul morbidității în raport cu specificul locului de muncă;

g) alte condiții de muncă vătămătoare, grele sau periculoase care pot duce la uzura prematură a organismului.

Art. 8. — (1) Sporurile pentru condiții de muncă se acordă corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă prevăzute în regulamentul-cadru.

(2) Personalul altor unități care își desfășoară activitatea la unul dintre locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru beneficiază de sporul prevăzut la locurile de muncă respective proporțional cu timpul cât prestează activitate la aceste locuri de muncă.

(3) Personalul care în cadrul programului de lucru își desfășoară activitatea fracționat la mai multe locuri de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru, cu sporuri diferite, va beneficia de sporul prevăzut pentru fiecare loc de muncă, în funcție de timpul efectiv prestat în aceste locuri. Evidența timpului lucrat efectiv, în ore și în zile, în diferite locuri

de muncă unde se acordă spor în procente diferite, precum și certificarea efectuării acestuia se realizează de către șeful fiecărui/fiecărei compartiment/secții/laborator/structuri.

Art. 9. — Personalul didactic medical sau farmaceutic care asigură activitate prin integrare clinică la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru beneficiază de spor proporțional cu timpul cât desfășoară activitate la aceste locuri de muncă.

Art. 10. — Face parte din categoria personalului de specialitate medico-sanitar și personalul de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare.

Art. 11. — Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru.

Art. 12. — (1) Nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din prezentul regulament-cadru.

(2) Nominalizarea personalului din rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, precum și din rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor care beneficiază de spor pe locuri de muncă se stabilește de comisia tehnică pe linie de securitate și sănătate în muncă din unitatea respectivă și se aprobă de comandantul sau directorul unității.

(3) Nominalizarea personalului pentru unitățile sanitare din rețelele instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională care beneficiază de spor pe locuri de muncă se stabilește de comisia tehnică pe linie de securitate și sănătate în muncă din unitatea respectivă și se aprobă de comandantul unității/conducătorul unității sanitare.

(4) Nominalizarea personalului din Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă și din cabinetele medicale din structurile teritoriale de expertiză

medicală și recuperare a capacității de muncă care beneficiază de spor de condiții de muncă se face de către conducerea acestora, în baza buletinului de determinare emis de autoritățile abilitate.

Art. 13. — Sporurile prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru se acordă cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli, cu avizul sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

Art. 14. — Sporurile pentru condiții de muncă se acordă pentru activitatea desfășurată în cadrul programului de lucru, conform contractului individual de muncă,.

Art. 15. — La intrarea în vigoare a prezentului regulament-cadru, Ordinul ministrului sănătății nr. 546/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile art. 5 din anexa nr. I și ale art. 9 și 10 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 4 iunie 2010, și Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 370 din 4 iunie 2010, se abrogă.

Art. 16. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament-cadru, ordonatorii de credite au obligația să solicite autorităților abilitate eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă.

(2) Autoritățile abilitate au obligația de a elibera buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă în termen de maximum 90 de zile de la data solicitării.

(3) Până la eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă potrivit alin. (1) rămân în vigoare buletinele existente.

*ANEXA Nr. 1
la Regulamentul-cadru*

Mărirea sporului pentru condiții periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

Spor de la 15% până la 25% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități de boli infecțioase;
2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de boli infecțioase;
3. personalul din structurile de cercetare din unitățile de boli infecțioase;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de neonatologie;

5. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar din sala de nașteri;

6. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoare/compartimente de analize medicale;

7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoare/compartimente de analize medicale, de bacteriologie, parazitologie, inframicrobiologie, microbiologie, virusologie, imunologie, enzimologie, chimie sanitară, toxicologie, analize chimice, biologice, biochimice și citologice;

8. comitetul director din unitățile de boli infecțioase.

Mărimea sporului pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului Național de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de microbiologie din cadrul direcțiilor de sănătate publică, care lucrează teste HIV/SIDA;

3. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții/compartimente pentru arși;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din centrele pentru arși;

5. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din institutele de medicină legală și din serviciile de medicină legală județene;

6. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din serviciile de anatomie patologică și din compartimentele medicale ale serviciilor de anatomie patologică;

7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din serviciile de ambulanță;

8. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează la Spitalul Tichilești — leprozerie;

9. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin;

10. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în unități de pneumoftiziologie (spitale și sanatorii), Institutul de Pneumoftiziologie „Prof. dr. Marius Nasta” București, Spitalul Clinic de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular „Foișor” București, din secții și compartimente cu paturi de TBC, TBC osteoarticular, TBC genital, TBC ganglionar, din laboratoarele sau compartimentele care deservesc aceste paturi, din secții care au în custodie persoane private de libertate cu TBC, din cabinetele de consultații TBC și dispensarele medicale de pneumoftiziologie (TBC);

11. personalul din structurile de cercetare care lucrează în unități de pneumoftiziologie, Institutul de Pneumoftiziologie „Prof. dr. Marius Nasta” București și Spitalul Clinic de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular „Foișor” București;

12. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în laboratoarele de bacteriologie BK, în laboratoarele de cercetare care manipulează culturi vii de BK, în compartimentele de producere a vaccinurilor BCG sau a altor produse de degradare a BK;

13. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de asistență medico-socială în profil pneumoftiziologie (TBC);

14. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile sau compartimentele cu paturi în care sunt îngrijiți bolnavi de HIV/SIDA, laboratoarele ce deservesc aceste paturi și structura de spitalizare de zi HIV/SIDA și din secțiile care au în custodie persoane private de libertate cu HIV/SIDA;

15. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele medicale, care lucrează teste HIV/SIDA;

16. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structurile de primire a urgențelor — UPU-SMURD și UPU;

17. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de ATI și de terapie intensivă.

B. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structurile care acordă servicii în specialitatea genetică medicală, secții/compartimente cu paturi, structuri paraclinice, cabinete medicale în specialitatea genetică medicală;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile și compartimentele cu paturi din specialitățile psihiatrie și psihiatrie pediatrică/neuropsihiatrie infantilă;

3. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele și compartimentele paraclinice și din structurile de primire a urgențelor din spitalele de psihiatrie;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul Institutului Național de Hematologie Transfuzională „Prof. dr. C.T. Nicolau” București și din centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București și din cadrul Centrului de transfuzie sanguină al Ministerului Apărării Naționale;

5. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de asistență medico-socială în profil psihiatrie;

6. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din CPU;

7. statisticienii/registratorii medicali din cadrul serviciilor de ambulanță;

8. medicii de specialitate chirurgicală pe perioada cât desfășoară activitate în blocul operator;

9. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar încadrat în blocul operator;

10. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale;

11. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi în domeniile: recuperare neuromotorie, recuperare neuropsihomotorie, recuperare neuromusculară, recuperare neurologică și recuperare medicală neurologie;

12. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități de supraveghere și tratament avansat al pacienților cardiaci critici (USTACC);

13. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi la nivelul cărora se efectuează transplant de organe, țesuturi sau celule de origine umană, din laboratoarele sau compartimentele care deservesc aceste paturi, precum și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care asigură prelevarea și transportul organelor, țesuturilor/celulelor de origine umană prelevate;

14. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități de accidente vasculare cerebrale acute (UAVCA)/unități de urgențe neurovasculare;

15. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de cardiologie intervențională și radiologie intervențională.

C. Spor de la 35% până la 50% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din spitalele de psihiatrie, altul decât cel prevăzut la lit. B pct. 2 și 3, precum și personalul din structurile de cercetare științifică ale spitalelor de psihiatrie;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele medicale de psihiatrie și psihiatrie pediatrică/neuropsihiatrie infantilă, precum și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele/centrele de sănătate mintală;

3. personalul auxiliar sanitar care transportă cadavre pentru serviciile de anatomie patologică și medicină legală;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în unități de dializă;

5. personalul din structurile de cercetare științifică din unități de recuperare neuromotorie, recuperare neuropsihomotorie, recuperare neuromusculară și recuperare neurologică, cu excepția personalului prevăzut la lit. B pct. 11;

6. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de îngrijiri paliative;

7. personalul de specialitate medico-sanitar încadrat în punctele/unitățile de transfuzii sanguine din spitale;

8. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de endoscopie intervențională/terapeutică;

9. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în secții/compartimente cu paturi de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică;

10. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în secții/compartimente cu paturi de hematologie care derulează programul de oncologie, pentru tratarea bolnavilor cu afecțiuni oncohematologice;

11. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în structura de spitalizare de zi din cadrul

institutelor de oncologie, precum și în structura de spitalizare de zi în specialitatea oncologie medicală și radioterapie, HIV-SIDA;

12. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în laboratoare de radioterapie;

13. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în secții/compartimente cu paturi de terapie acută;

14. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de neurologie, neurologie pediatrică și neurochirurgie;

15. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care acordă asistență medicală persoanelor private de libertate din centrele de rețineră și arestare preventivă, unde există riscul expunerii la afecțiuni infectocontagioase (HIV/SIDA, TBC, BK etc.).

D. Spor de până la 50% din salariul de bază:

Comitetul director din Spitalul Tichilești — leprozerie, unități de pneumoftiziologie (spitale și sanatorii), Institutul de Pneumoftiziologie „Prof. dr. Marius Nasta” București, Spitalul Clinic de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular „Foișor” București, Institutul Național de Hematologie Transfuzională „Prof. dr. C.T Nicolau”, centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București, serviciile de ambulanță, spitalele de psihiatrie, unitățile de recuperare neuromotorie, recuperare neuropsihomotorie, recuperare neuromusculară și recuperare neurologică, institutele de medicină legală, unitățile de asistență medico-socială în profil pneumoftiziologie (TBC), psihiatrie.

Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, de comun acord cu sindicatele reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli.

*ANEXA Nr. 3
la Regulamentul-cadru*

Mărimea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. c) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. c) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează

I. Spor pentru condiții periculoase

A. Spor de la 12% până la 15% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele și secțiile de cercetare care execută cercetări chimice, fizico-chimice, sinteze chimice, analize instrumentale în stațiile-pilot și micropilot, în vederea obținerii unor noi substanțe;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele și compartimentele de cercetări și determinări biologice, fizico-chimice, farmacotoxicologice, imunochimice, serologice, inframicrobiologice, microbiologice, virusologice și biochimice;

3. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile, laboratoarele și compartimentele pentru cercetarea, producerea și controlul serurilor și vaccinurilor;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează neprotejat cu lasere de mare putere;

5. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secțiile, compartimentele și cabinetele de dermatovenerologie, unde se tratează boli transmisibile;

6. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele de boli infecțioase;

7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din sterilizare;

8. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele de explorări funcționale;

9. personalul de specialitate medico-sanitar care lucrează în compartimentul de supraveghere epidemiologică și control boli transmisibile din cadrul direcției de sănătate publică;

10. personalul de specialitate medico-sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică din laboratoare sau compartimente de medicina muncii, care desfășoară activități specifice în unități sau sectoare industriale cu condiții periculoase sau vătămătoare;

11. personalul de specialitate medico-sanitar din secții, laboratoare sau compartimente de medicina muncii, care lucrează peste 50% din timpul normal de lucru în unități sau sectoare industriale cu condiții deosebite.

B. Spor de 10% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din preventoriile de pneumoftiziologie;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează cu animale de experiență care prezintă pericol de contaminare;

3. personalul auxiliar sanitar care deservește crescătorile și depozitele de animale de experiență;

4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în laboratoarele și compartimentele de tehnică dentară;

5. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar din laboratoarele de tratare și valorificare a nămolurilor reziduale unde există pericol de contaminare;

6. personalul din secțiile, laboratoarele, colectivele și nucleele de cercetare de neuropsihomotori și neuromotori;

7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează cu aparate de electroterapie ce produc radiații electromagnetice, hidroterapie;

8. personalul auxiliar sanitar din spălătorii, călcătorii și crematorii;

9. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar care lucrează permanent la dezinsecție, dezinsecție și deratizare.

C. Spor de 7% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în laboratoare și compartimente de prevenire și combatere a bolilor transmisibile;

2. personalul de specialitate medico-sanitar din cadrul compartimentului evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă și din compartimentul de promovare a sănătății și educație pentru sănătate din cadrul departamentului de supraveghere în sănătate publică al direcției de sănătate publică.

II. Spor pentru condiții vătămătoare

A. Spor de 10% din salariul de bază:

1. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar care lucrează cu nămol sau hidrogen sulfurat;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații Externe, Centrul Medical al Serviciului de Telecomunicații Speciale și Centrul Medical al Serviciului de Protecție și Pază, din rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, care lucrează în locuri de muncă aflate sub acțiunea câmpurilor electromagnetice de radiofrecvență produse de emițători de radiodifuziune, televiziune, emițători pentru comunicații, stație de radiolocație, instalații de curenți de înaltă frecvență, stațiile de radio de US și UUS, radioreleele în unde metrice, decimetrice, centimetrice, radiogoniometrele și stațiile de bruiaj;

3. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar are își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor de sănătate publică în care funcționează instalații care generează câmpuri electromagnetice de radiofrecvență produse de emițători pentru comunicații, instalații de microunde, instalații de curenți de înaltă frecvență sau stații de bruiaj;

4. personalul mediu sanitar și auxiliar sanitar care manipulează deșeuri toxice.

B. Spor de 7% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în cadrul laboratoarelor de analize fizico-chimice și în stațiile de clorinare, precum și personalul care recoltează și manipulează probe de ape reziduale și nămoluri.

C. Spor de 5% din salariul de bază:

1. personalul mediu sanitar care lucrează cu aparate de fototerapie, respectiv ultraviolet, vizibil și infraroșu;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care lucrează în laboratoarele sau compartimentele de microproducție de medicamente, respectiv pulberi, chimicale.

*ANEXA Nr. 4
la Regulamentul-cadru*

**Mărimea sporului pentru condiții grele de muncă
acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. d) de la cap. II
din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare**

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții grele de muncă beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

Spor de la 10% până la 15% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care acordă asistență medicală în subteran, pe platforme marine, pe nave militare sau pe nave ale Ministerului Afacerilor Interne și pe nave de pescuit oceanic;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care deservește termobarocamerale și termobarocamera cu decompresie explozivă.

Mărirea sporului pentru condiții periculoase acordat personalului care își desfășoară activitatea cu surse de radiații sau generatoare de radiații, acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. e) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea cu surse de radiații sau generatoare de radiații în condiții periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. e) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

Spor de până la 30% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea cu surse de radiații ionizante sau generator de radiații, diferențiate pe categorii de risc, astfel:

- a) 10% la categoria I;
- b) 15% la categoria a II-a;
- c) 20% la categoria a III-a;
- d) 30% la categoria a IV-a;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică care își desfășoară activitatea cu surse de radiații sau generatoare de radiații, diferențiat pe categorii de risc radiologic astfel:

- a) 10% la categoria I;
- b) 15% la categoria a II-a;
- c) 20% la categoria a III-a;
- d) 30% la categoria a IV-a.

Mărirea sporului pentru personalul care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare cu specific deosebit, acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. f) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare cu specific deosebit beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. f) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

Personalul de specialitate medico-sanitar, auxiliar sanitar și comitetul director încadrat în unitățile sanitare cu specific deosebit

A. Spor de la 12% până la 15% salariul de bază:

1. spitalele orășenești Lupeni și Vulcan;
2. Spitalul de Urgență Petroșani;
3. Spitalul de Boli Cronice Petrila;
4. Centrul de Sănătate Sulina;
5. Spitalul „Prof. dr. Constantin Angelescu” București;
6. structura de asistență medicală a Serviciului de Informații

Externe;

7. Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu din subordinea Ministerului Justiției;

8. Spitalul de Urgență Floreasca;
9. Spitalul Universitar de Urgență București;
10. penitenciare — spital și cabinete medicale din unitățile penitenciare;

11. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino”;

12. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București.

B. Spor de 10% din salariul de bază:

1. Institutul Național de Gerontologie și Geriatrie „Ana Aslan” București;

2. Institutul de Fonoaudiologie și Chirurgie Funcțională ORL „Prof. dr. Dorin Hociotă” București;

3. Institutul Național de Hematologie Transfuzională „Prof. dr. C.T. Nicolau” București;

4. centrele de transfuzie sanguină regionale, județene și al municipiului București;

5. Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București;

6. institutele de medicină legală;

7. Spitalul Universitar de Urgență Elias București;

8. Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Academiei Române;

9. Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulator „Academician Ștefan Milcu”;

10. Centrul de Medicină Preventivă al Ministerului Apărării Naționale;

11. Centrul de Transfuzie Sanguină al Ministerului Apărării Naționale;

12. Centrul de Medicină Navală;

13. Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu”;

14. Institutul Național de Endocrinologie „C.I. Parhon” București;

15. Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă;

16. Structurile medicale operaționale din Statul Major al Apărării;

17. Centrul Medical de Diagnostic și Tratament al Serviciului Român de Informații.

Mărimea sporului pentru personalul care lucrează în unități sanitare aflate în localități izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. g) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care lucrează în unități sanitare aflate în localități izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. g) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, de până la 20% din salariul de bază, după cum urmează:

I. Criterii de clasificare a localităților izolate, situate la altitudine și în Delta Dunării, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, în care funcționează unități sanitare publice sau unități de asistență medico-sociale:

1. localități cu drum principal nemodernizat;
2. localități unde nu sunt posibilități de cazare asigurate prin grija unității sanitare sau a unității de asistență medico-sociale pentru personalul nelocalnic;
3. localități unde parcurgerea distanței până la unitatea sanitară publică sau unitatea de asistență medico-socială cu mijloacele de transport existente se face într-un timp mai mare de o oră;
4. localități în care au rămas neocupate posturile vacante de medici aparținând unităților sanitare publice sau unității de asistență medico-sociale după organizarea a două concursuri succesive în anul precedent;
5. localități în care numărul de medici din unitățile sanitare publice sau din unitățile de asistență medico-sociale este sub 50% din cel normat, iar medicii/personalul de specialitate existent preiau și o parte din sarcinile ce revin posturilor vacante;

6. localități amplasate în zone de munte la peste 800 m altitudine sau în Delta Dunării în zone greu accesibile;

7. localități în care aprovizionarea personalului cu cele necesare traiului curent este greoaie și se face la intervale mari de timp.

II. Condițiile de acordare, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului ce se acordă personalului care își desfășoară activitatea potrivit contractului individual de muncă în unități sanitare publice sau în unități de asistență medico-sociale aflate în localități cu condiții deosebite sau unde atragerea personalului se face cu greutate:

1. pentru activitatea desfășurată potrivit contractului individual de muncă în unități sanitare sau unități de asistență medico-sociale situate în localități cu condiții deosebite sau unde atragerea personalului se face cu greutate, pentru care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre criteriile de clasificare prevăzute la pct. I, personalul beneficiază de sporul de până la 20%, dar care nu poate fi mai mic de 15% din salariul de bază;

2. sporul se acordă personalului care locuiește în localitatea în care își desfășoară activitatea potrivit contractului individual de muncă, cel puțin 5 zile săptămânal.

III. Localitățile în care funcționează unități sanitare aflate în localități izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de sector de activitate „Sănătate”.

Mărimea sporului pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc, acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- A. Spor de la 12% până la 15% din salariul de bază:
  1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi din specialitățile: traumatologie vertebro-medulară și neuromotorie, chirurgie cardiovasculară, chirurgie cardiacă și a vaselor mari, chirurgie vasculară, cardiologie intervențională, chirurgie toracică, ortopedie și traumatologie, chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă, chirurgie și ortopedie pediatrică, hematologie, chirurgie generală, urologie;
  2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din Institutul Național de Sănătate Publică;
  3. personalul de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în creșe, grădinițe, școli și unitățile de învățământ superior;
  4. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de transport neonatal specializat;
  5. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care asigură urgențele medico-chirurgicale de gradele 0 și 1 până la restabilirea funcțiilor vitale ale pacienților, încadrat în

spitalele județene de urgență și în spitalele de urgență din centrele universitare;

6. personalul de specialitate medico-sanitar din laboratoarele de angiografie;

7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din spitale de boli cronice;

8. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții/compartimente cu paturi de boli cronice;

9. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de medicină internă, pneumologie, cardiologie, recuperare cardiologică, diabet zaharat, nutriție și boli metabolice, gastroenterologie, recuperare respiratorie.

10. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de otorinolaringologie (ORL), oftalmologie, chirurgie orală și maxilofacială;

11. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de recuperare, medicină fizică și balneologie și reumatologie;

12. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoare de recuperare, medicină fizică și balneologie;

13. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi de pediatrie;

14. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele medicale de unitate (infirmierii) din cadrul Ministerului Apărării Naționale sau din cadrul Ministerului Afacerilor Interne;

15. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din Centrul de medicină preventivă al Ministerului Apărării Naționale;

16. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele medicale de unitate (infirmierii) din cadrul Serviciului Român de Informații;

17. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structura de medicină preventivă și sănătate publică a Serviciului Român de Informații;

18. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din compartimente cu paturi postoperator;

19. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi de obstetrică-ginecologie;

20. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de nefrologie;

21. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de endocrinologie;

22. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de asistență medico-socială;

23. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din serviciile/cabinetele de expertiză și recuperare a capacității de muncă;

24. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din camera de gardă, inclusiv triajul pacienților;

25. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din farmaciile cu circuit închis pentru activitatea de dizolvare și preparare a soluțiilor citostatice;

26. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structura de medicină preventivă din cadrul Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Academiei Române;

27. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de geriatrie și gerontologie;

28. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din secții și compartimente cu paturi de alergologie și imunologie clinică și medicina muncii.

B. Spor de 10% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități, secții și compartimente cu paturi de neuropsihomotori;

2. personalul de specialitate medico-sanitar numit și autorizat să îndeplinească atribuții de șef de unitate nucleară, responsabil cu radioprotecția și responsabil cu gestiunea surselor nucleare, pe timpul cât execută aceste atribuții;

3. personalul de specialitate medico-sanitar din farmaciile cu circuit închis aflate în unitățile sanitare care derulează programe naționale de sănătate.

C. Spor de la 5% până la 7% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din structurile ambulatorii de specialitate, cu excepția ambulatoriilor de stomatologie și a cabinetelor medicale de specialitate care au fost nominalizate în alte anexe;

2. asistenții medicali comunitari și mediatorii sanitari.

D. Spor de până la 5% din salariul de bază:

— personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din spitalele de urgență.

*ANEXA Nr. 9
la Regulamentul-cadru*

Mărimea sporului pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare acordat în baza prevederilor art. 14 de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

I. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază acordat personalului de specialitate din:

1. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare, care acordă servicii persoanelor (adulti și copii) cu handicap psihic și mintal;

2. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare, destinate exclusiv persoanelor infectate cu HIV/bolnavă de SIDA, TBC;

3. modulele de reabilitare comportamentală și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, cu cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică.

B. Spor de la 25% până la 50% din salariul de bază acordat:

1. personalului de specialitate din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale,

cu cazare, pentru copiii care săvârșesc fapte penale și nu răspund penal, precum și din serviciile de intervenție în regim de urgență/centrele de primire în regim de urgență;

2. asistentului personal profesionist/asistentului maternal profesionist pe perioada în care are în îngrijire o persoană cu handicap grav psihic sau mintal.

C. Spor de la 15% până la 25% din salariul de bază acordat personalului de specialitate din:

1. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, fără cazare, destinate exclusiv persoanelor infectate cu HIV/bolnavă de SIDA, TBC.

2. modulele de reabilitare comportamentală și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale, fără cazare, destinate persoanelor cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică.

D. Spor de 25% din salariul de bază acordat asistentului maternal pe perioada plasamentului, pentru fiecare copil cu handicap avut în plasament

E. Spor de 25% calculat la salariul de bază acordat asistentului personal profesionist pe perioada în care are în îngrijire și protecție o persoană adultă cu handicap grav sau accentuat infectată cu HIV ori bolnavă de SIDA/TBC

F. Spor de 15% calculat la salariul de bază acordat asistentului personal profesionist pe perioada în care are în îngrijire o persoană cu handicap grav sau accentuat, alta decât cea menționată la lit. B. (2) și lit. E

G. Spor de 15% calculat la salariul de bază acordat asistentului personal profesionist pe perioada în care are în îngrijire și protecție cel puțin două persoane adulte cu handicap grav sau accentuat, acordat în plus față de cel menționat la lit. B.2, lit. E și lit. F.

II. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții grele de muncă, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de 15% din salariul de bază acordat pentru personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, fără cazare, altele decât cele în care se acordă sporurile prevăzute la pct. I

III. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în localități izolate situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. c) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de un spor de până la 20% din salariul de bază:

A. Criteriile de clasificare a localităților izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, în care funcționează unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, sunt:

1. localități cu drum principal nemodernizat;
2. localități unde nu sunt posibilități de cazare asigurate prin grija unității de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare pentru personalul nelocalnic;
3. localități unde parcurgerea distanței până la unitatea de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare cu mijloacele de transport existente se face într-un timp mai mare de o oră;
4. localități în care numărul personalului de specialitate din unitățile de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare este sub 50% din cel normat, iar personalul existent preia și o parte din sarcinile ce revin posturilor vacante;
5. localități amplasate în zone de munte la peste 800 m altitudine sau în Delta Dunării în zone greu accesibile;
6. localități în care aprovizionarea personalului cu cele necesare traiului curent este greoaie și se face la intervale mari de timp.

B. Condițiile de acordare, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului ce se acordă personalului care își desfășoară activitatea potrivit contractului individual de muncă în unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare aflate în localități cu condiții deosebite sau unde atragerea personalului se face cu greutate.

1. Pentru activitatea desfășurată potrivit contractului individual de muncă în unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare din localități cu condiții deosebite sau unde atragerea personalului se face cu greutate, personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare aflate în localități pentru care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre criteriile de clasificare prevăzute la lit. A beneficiază de sporul de până la 20% din salariul de bază.

2. Sporul se acordă personalului care locuiește în localitatea în care își desfășoară activitatea potrivit contractului individual de muncă, cel puțin 5 zile săptămânal.

IV. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14

alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în:

1. servicii de intervenție în stradă pentru persoane fără adăpost, persoane cu diferite adicții, victime ale violenței în familie, victime ale dezastrelor naturale etc.;
2. servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități.

B. Spor de până la 10% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în centre de preparare și distribuire a hranei pentru persoane în risc de sărăcie

V. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, care își desfășoară activitatea în condiții deosebite (stres sau risc), conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. e) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat pentru asistentul maternal și personalul care își desfășoară activitatea în centrele de primire și cazare pentru solicitanții de azil și persoane care au primit o formă de protecție în România prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat potrivit legii

B. Spor de 15% din salariul de bază, acordat pentru personalul de specialitate din:

1. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare, de îngrijiri paliative;
2. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii pentru persoanele vârstnice dependente conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2000;
3. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu sau fără cazare, care lucrează cu persoanele fără adăpost și copiii străzii;
4. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu sau fără cazare, care acordă servicii persoanelor cu handicap (adulti și copii), altele decât cele menționate la pct. I.

C. Spor de 15% din salariul de bază acordat personalului, altul decât cel prevăzut la pct. I lit. A, B și C din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare

D. Spor de 15% din salariul de bază, acordat personalului din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare sau fără cazare, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat potrivit legii, altele decât cele prevăzute la punctele I—IV

E. Pentru al II-lea copil dat în plasament, asistenții maternali profesioniști beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. f) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

VI. Spor de până la 7,5% din salariul de bază pentru asigurarea continuității în muncă acordat asistenților maternali profesioniști conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. g) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

NOTĂ:

Sporurile prevăzute la pct. IV și V nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane, așa cum prevede art. 14 alin. (3) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI
DIN ROMÂNIA
CONSILIUL SUPERIOR

HOTĂRÂRE

privind prelungirea perioadei de valabilitate a vizei aferente anului 2017 până la data de 20 aprilie 2018

În temeiul:

— art. 21 și 44 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (1) și (4) din Metodologia de acordare a vizei anuale pentru exercitarea profesiei de expert contabil și contabil autorizat, aprobată prin Hotărârea Conferinței Naționale Extraordinare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 17/78 din data de 9 ianuarie 2017*);

— art. 8 alin. (3) din Sistemul de cotizații din cadrul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Naționale Extraordinare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 17/78 din data de 9 ianuarie 2017;

— art. 1 din Hotărârea Consiliului Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 18/440 din 28 februarie 2018**);

— art. 11 din Hotărârea Conferinței Naționale Extraordinare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 17/78 din data de 9 ianuarie 2017,

Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se prelungește perioada de valabilitate a vizei aferente anului 2017 până la data de 20 aprilie 2018.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Președintele Corpului Experților Contabili
și Contabililor Autorizați din România,
Robert Aurelian Șova

București, 27 martie 2018.
Nr. 18/453.

*) Hotărârea Conferinței Naționale Extraordinare nr. 17/78 din data de 9 ianuarie 2017 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Hotărârea Consiliului Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 18/440 din 28 februarie 2018 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 091493